

за нинішніх умов можна точно стверджувати, що ця політика має постійно вдосконалюватись, знаходити нові засоби для поліпшення продуктивності, спрощення надання послуг, підвищення привабливості даних операцій. Це має значення не лише для підприємств що займаються цим видом діяльності, але й для підвищення рівня економіки України.

Список використаних джерел:

1. Тарасов, В. И. Взаимосвязь депозитной политики, депозитного и ссудного процента / В. И. Тарасов. – 2009. – №27. – С. 24–30.
2. Фурсова В. А. Формування ресурсної бази комерційних банків: сучасний стан і перспективи розвитку / В. А. Фурсова, М. О. Капелюшна. – 2011. – № 50. – С. 118–124.
3. Дзюблюк О. В. Оптимізація формування ресурсної бази комерційних банків / О. В. Дзюблюк // Банківська справа. – 2008. – №5. – С. 38–46.

К. н. д. у. Ізюмська В. А., Дворниченко Я. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ**

Сьогодні в Україні спостерігається зниження конкурентоспроможності на міжнародних фінансових ринках та існує ряд проблем в економіці, вирішення яких пов'язане в першу чергу з вирішенням проблем залучення інвестицій. Від створення сприятливого інвестиційного клімату багато в чому залежить соціально-економічний розвиток України, тому що інвестиції є найважливішим елементом, який покращує розвиток виробництва, бізнесу, підприємництва та добробут держави в умовах кризи.

Залучення інвестицій в сучасних умовах буде сприяти розвитку економіки, створенню нових робочих місць, оновленню зношених основних виробничих фондів, впровадженню нових технологій, зменшенню собівартості продукції та відповідно підвищенню якості товарів вітчизняного виробника. Інвестиційна діяльність держави виступає своєрідним каталізатором, який сприяє притоку інвестицій, тим самим стимулюючи розвиток економіки.

Способи й методи залучення, використання чи обмеження інвестицій, керівництвом кожної країни повинно визначатись у відповідності до своїх соціальних, економічних, національних особливостей. В сучасних умовах господарювання, інвестиції є важливим засобом забезпечення виходу на новий рівень економічного зростання, досягнення сучасних змін у господарстві,

науково-технічного переозброєння підприємств, підвищення кількісних та якісних показників господарської діяльності на мікро та макрорівні, а головне – життєвого рівня населення, тому розгляд даної теми є актуальним.

Попри реалізацію Україною відкритої політики, яка спрямована на входження у світове співтовариство, все ж таки обсяг інвестицій, що залучені в економіку України залишається одним з найнижчих серед країн з перехідною економікою. За останні роки не можна знайти жодного проекту українського уряду або політичної програми, де не містилися б нагадування про іноземні інвестиції та про їх вирішальну роль у справі розвитку вітчизняної економіки, але попри це сьогоднішній стан справ у сфері інвестиційної діяльності характеризується широким колом проблем.

Основні з них полягають у недостатньому ступені довіри до України з боку іноземних інвесторів; інвестиційні ризики високого рівня; недостатній розвиток інвестиційної інфраструктури; слабка макроекономічна та політична стабільність; недосконала законодавча база; певні обмеження каналів репатріації прибутку (здебільшого за рахунок вивезення продукції переважно сировинно-видобувних галузей, на яку існує попит на світових ринках). Зарубіжні інвестори переконані, що інвестиції до країн з високим рівнем різних видів ризиків, (др. яких зазвичай відносять політичні, географічні, валютні, фінансові, інвестиційні та інфляційні) повинні давати мінімальну норму прибутку 25%. Характерним для України є вдвічі нижчий рівень прибутку, до того ж в країні великі терміни окупності капіталу та зношена виробнича інфраструктура.

Незважаючи на життєву важливість залучення інвестицій для країни, уряд не здійснює реальні дії щодо створення привабливого клімату в сфері регуляторної та фіскальної політики. Але також є ряд успішних прикладів вкладення іноземного капіталу в реально працюючі проекти, які приносять інвесторам значні прибутки та податкові надходження для держави.

У світовій економіці сучасна Україна вважається лідером за рівнем інвестиційного потенціалу в агропромисловому секторі. Драйвером може виступати як внутрішній, так і зовнішній попит на продукцію АПК. Частка аграрної продукції в сукупному експорті перевищує 40%. Для порівняння, питома вага експорту продукції металургії становить вдвічі менше, а продукції машинобудування – втричі менше. А з оглядом на те, що в світі відбувається глобальне зростання цін на продовольство, сільське господарство в середньостроковому періоді буде залишитися дуже привабливою для інвестування галуззю. За оцінками експертів, Україна має від 25 до 30% світових запасів чорнозему. Це

відкриває значні можливості для вирощування екологічно чистої (органічної) продукції, споживання якої в усьому світі зростає величезними темпами. До того ж, досвід в даному напрямку роботи в Україні вже є, тому що десь коло 400 тис. га землі сертифіковані для органічного сільського господарства. А продукція, яка вирощується на цих землях, користується значним попитом у країнах Європейського союзу.

Список використаних джерел:

1. Інвестиційна привабливість України. / Європейська Бізнес Асоціація (ЕВА) / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.fincentre.ua
2. Найбільш інвестиційно привабливі країни [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://rating.rbc.ru/articles/2011/07/14/33356430_tbl.shtml?2011/07/14/33356428
3. Колісник В. О. Перспективи розвитку інвестиційної діяльності в Україні/ В. О. Колісник, І. В. Тімар // Матеріали XIII міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених «Наукові дослідження у Східній Європі». Т.1 – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. – С. 117–119.

К. е. н. Краснікова Н. О., Прокопець Д.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ІНСТРУМЕНТИ ПОДАТКОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ**

Для того, щоб вести успішну економічну, соціальну та науково-технічну політику, необхідно грамотно регулювати інвестиційну діяльність. На приток інвестицій також може впливати міжнародний інвестиційний імідж країни, який складається з розміру тіньового сектору економіки, політики країни та її законодавчої бази.

Щодо регулювання, то фінансові методи впливу зазвичай подібні з економічними. Але, якщо економічні методи охоплюють усі аспекти грошових відносин, то фінансові, – базуються тільки на грошових відносинах, пов'язаних з утворенням, розподілом і використанням грошових ресурсів, тому саме це дозволить нам відділити фінансові методи від економічних. Фінансові методи тісно пов'язані з розподільчою і контрольною функціями фінансів, та забезпечують їх реалізацію. А вже фінансові інструменти представляють собою набір фінансових показників, через які управлінська система може вплинути на господарську діяльність підприємств, зокрема до них можна віднести податкове регулювання.

Податкове регулювання інвестиційної активності передбачає застосування державою механізмів оподаткування, спрямованих на покращення умов